

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8198/2022
01.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Катарине Манојловић Андрић, Марине Милановић и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Јоксимовић адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., чији је пуномоћник Божидар Лековић адвокат из ... и туженог ЂЂ из ..., чији је пуномоћник Јелена Јоксимовић Брашић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1714/20 од 02.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1714/20 од 02.02.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1714/20 од 02.02.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 3439/19 од 02.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди да је по основу стицања у брачној заједници са супругом, покојним ЕЕ бившим из ..., власник и држалац на уделу од $\frac{1}{2}$ на породичној стамбеној згради број 1 која се састоји од подрума, приземља и поткровља, изграђене на парцели ... КО ... и уписане у лист непокретности ..., која се налази у улици ... број ... у ..., власник и носилац права коришћења на уделу од $\frac{1}{2}$ на парцели ... у површини од 7 ари и 79 м² од чега је 94 м² земљиште под зградом - објектом а 6 ари 85 м² је грађевинска парцела, што су тужени дужни признати и дозволити да се тужилца без накнадне сагласности укњижи у катастру непокретности. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди да је апсолутно ништав и да не производи правно дејство уговор о купопродаји непокретности закључен у ... дана 01.10.2003. године између ЕЕ из ... и ББ из ..., Ов .../... Општинског суда у Крагујевцу од 03.10.2003. године, који се односи на удео $\frac{1}{2}$ на породичној стамбеној згради габарита 11x9 м која се састоји од подрумског дела, приземног дела и поткровља, постојеће у ... на парцели .../... са ознаком „...“ укупне површине 0.08.00 ха, уписане у зк.ул. ... КО ... у друштвеној својини са правом коришћења у корист продавца, што је тужена ББ дужна признати и

трпети. Ставом трећим изреке, обавезана је тужила да надокнади туженима ББ, ВВ, ГГ и ДД трошкове парничног поступка у укупном износу од 1.007.625,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1714/20 од 02.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 3439/19 од 02.12.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле да јој се накнаде трошкови другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Тужени су поднели одговор на ревизију, са предлогом да се иста одбаци и да се тужила обавезе да туженима надокнади трошкове поступка по том правном леку.

Посебна ревизија може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Због тога наводи ревидента о битној повреди одредаба парничног поступка - неразумљивости изреке пресуде и њеној супротности са образложењем, као и наводи којима се оспорава оцена изведених доказа, нарочито исказа сведока, нису од значаја за оцену дозвољености посебне ревизије у овом спору.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нема места одлучивању о посебној ревизији ни из једног од разлога прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Тужила указује на погрешну примену одредбе члана 174. став 1. Породичног закона која не захтева ново тумачење, а чија примена зависи од утврђеног чињеничног стања - утврђене чињенице да ли је један супружник знао и сагласио се са радњом другог супружника, којом је у току брачне заједнице располагао заједничком имовином стеченом њиховим радом у тој заједници. У овом случају, оценом изведених доказа (која се ревизијом не може оспоравати) утврђено је да је тужила знала и дала прећутну сагласност свом сада покојном супругу да оспореним уговором о купопродаји располаже предметном непокретности, због чега не може основано тражити утврђење ништавости тог уговора и свог удела у стицању имовином којом је на тај начин располагао.

Из наведених разлога, налазећи да се у овом спору не постављају правна питања која су од општег интереса или су у интересу равноправности грађана, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужилина ревизија није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета спора у износу од 2.500.000,00 динара, одређена у тужби (члан 33. став 2. ЗПП), не прелази динарску противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, која је у смислу наведене одредбе меродавна за дозвољеност ревизије.

Због тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда нису били нужни. Зато је захтев тужених за њихову накнаду одбијен и применом члана 165. став 1. у вези са чланом 154. став 1. ЗПП, одлучено као у трећем ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић